

A RÓZSAFÜZÉR TIZENÖTÖDIK SZOMBATJA

1. Soron következő **tized** elmondása (előimádkozóval)

Az ötödik dicsőséges titok:

„... aki téged, Szent Szűz, a mennyben megkoronázott.”

2. Elmélkedések (felolvasó)

I. Elmélkedés

Sem emberi, sem angyali nyelvnek nem adatott meg, mondja Szent Epifániosz, hogy kifejezze azt a megtiszteltetést és diadalt, amellyel Máriát fogadták az égben dicsőséges mennybevételekor. Csak ezt az egyet tudjuk elmondani: az ő Fiának dicsősége és diadala után soha nem volt és soha nem lesz nagyobb, mint Máriáé. Nincs teremtetten elme – mondja Szent Bernát is –, aki föl tudná fogni, mily nagy dicsőséggel lépett be a mennybe a Szent Szűz, mily nagy áhítattal vette őt körül az összes angyali kar, mily örömmel és kedvességgel fogadta és ölelte át isteni Fia.

Fontold meg tehát, lelkem, hogy a megváltás megtörténte után hogyan óhajtották az angyalok, hogy testben és lélekben övék legyen az égben az Istenember és az ő Anyja. És most az ég polgárainak vágya végre beteljesült. Ha az Úr azt akarta, hogy már a szövetség szekrényét nagy örömmel vigyék be Dávid városába, még nagyobb és dicsőségebb diadalmenetet rendelt Anyja mennybevitelére.

Az ég Királya – mondja Szent Bernát – maga jött elébe egész mennyei udvarával; és ezzel fölülmúlta a saját

mennybemenetelének dicsőségét. Fontold meg, lelkem, milyen ragyogó örömmel hívogatta őt: „*Jöjj velem a Libanonról, ó, jegyesem, jöjj le a Libanonról, jöjj!*” (Én 4,8). És Mária, aki szebb, mint az összes teremtmény együtt, már fölemelkedik a földről, már a szférákban jár, és megérkezik a Szentháromság trónusához.

Az angyalok pedig, látván szépségét és dicsőségét, azt kérdezik: ki ez a teremtmény, aki a földi pusztaságból, a tövises és bogáncsok közül ily tisztán, erényekben ily gazdagon jön szerelmes urára támaszkodva? Kicsoda ő? Az őt kísérő angyalok válasza: ő a mi Királyunk Anyja, a Királynőnk, az áldott az asszonyok között, a kegyelemmel teljes, a szentek szentje, Isten szerelmese, a szeplőtelen, a galamb, a legszebb minden teremtmény között.

Hallgasd hát az összes szent szellem énekét, akik így dicsérik őt: „*Te vagy Jeruzsálem dicsősége, te vagy Izrael nagy öröme, te vagy népünk tisztessége.*” (Jud 15,9). Szent Bernát arról elmélkedik, hogy miként itt a földön nem volt méltóbb helye Istennek, mint Mária szűz méhe, úgy az égben nincs magasabb királyi trónus, mint amelyre az ő Fia ültette Máriát. Maga mellé véve őt, mint anyját, mint menyasszonyát, mint társmegváltót – munkatársát a világ megváltásában – és mint a mindenség királynőjét; a jobbára ültette őt, minden angyali karok fölé, ezzel mintegy az emberi karokat alkotva meg.

Ó, dicsőséges és áldott Szűz, veled együtt örvendezek a te paradicsomi nagy dicsőségeden; annak, hogy Fiad jobbán ülsz, és az ég és föld királynője lettél. Ó, drága Szűz, az egész világmindenség – amely hisz a te isteni Fiadban és az igaz Egyházban, és téged Anyjának és Királynőjének ismer – örvend és ujjong most, hogy Istennél benned ilyen szerelmes anyja, ily nagy szeretetre méltó és hatalmas királynője van.

II. Elmélkedés

Most azt fontold meg, lelkem, hogyan koronázza meg a Szentháromság Máriát a legdrágább koronákkal. Az örök Atya fejére teszi a hatalom koronáját, átengedve neki Jézus Krisztus után az uralmat az ég, a föld és az alvilág minden teremtménye fölött; ezért a sötétség szellemei reszketnek az ő nevétől. Érvényesek tehát Máriára a Zsoltáros szavai: *„Dicsőséggel és tisztességgel koronáztad őt, Uram, fölébe emeled kezéd minden alkotásának.”* (vö. Zsolt 8,6-7).

A Fiú a bölcsesség koronájával díszíti királynőjét az égnek, az angyaloknak és az embereknek, akiket vérével váltott meg; és e vérnek gyümölcsét, az isteni irgalmasság kulcsait egészen az ő kezére, a kegyesség királynőjére bízta.

A Szentlélek a szeretet koronájával ékesíti, betakarva őt – a szép szerelem anyját – nem csupán az Isten iránti, hanem a felebarát üdvössége és jóléte iránti leglángolóbb szerelemmel és buzgósággal is. Így lett Mária az angyali hierarchia ámulatának és csodálatának tárgya.

Mindezek fölött a Szűzet koronázza a szüzesség, a vértanúság és a tanítás dicsfénye, mert ő, a szüzek szüze, vértanú lett isteni Fiának szenvedésében, és tanítója vallásunknak, a hit titkaira oktatta minden tanítókat. Végezetül ezt az úrnőt tizenkét csillagból álló korona is koronázta, miként a Jelenések könyve mondja: *„Egy Napbaöltözött asszony, kinek lába alatt a hold és fején tizenkét csillagból a korona.”* (Jel 12,1). Mivel ugyanis Máriában együtt van az égben lévő összes szent minden erénye, a tizenkét csillag a szentek összes érdemét jelképezi.

Máriában ragyogott leginkább a pátriárkák hite és reménye, a próféták világossága és látása, az apostolok szeretete és buzgósága, a vértanúk erőssége és nagylelkűsége, a hitvallók türelme és bűnbánata, az egyháztanítók bölcsessége és okossága,

a papok életszentsége és tisztasága, a remeték magánya és imádsága, a szerzetesek szegénysége és engedelmissége, a szüzek szeretete és tisztasága, az özvegyek alázata és türelme, a szent házastársak hűsége és egyetértése. És valamennyien királynőjüknek ismerik el őt.

Lelkem, ki képzelheti el azt az angyali harmóniát és dallamot, valamint a szentek énekét, amelyet Isten és az irgalmasság királynőjének dicséretére énekelnek azok, akik látják Istent? A nagyságos Szűz a Fiú jobbán ül, mintha minden nemzedéknek mondaná: *„Az Úr tekintetre méltatta szolgálójának alázatosságát, és úgy tetszett neki, hogy fölragyogtatja bennem kegyelmének gazdagságát. Jöjjetek tehát hozzám mindnyájan, akik a könnyek és a fájdalmak völgyében szorongatást szenvedtek, és én megenyhítelek titeket, mert Isten örömtök okává tett engem.”*

Íme, Anyám, hívásodnak engedelmeskedve jövök: bűneim súlya lenyom, és lánc megkötöz engem. De nagy az én reményem, ó, Királynő, hogy te megszabadítasz! Ó, mennyekbe fölvelt Anyám, aki testben és lélekben boldog dicsőségben uralkodol, ezt én így hiszem, és így tisztellek és szeretlek téged.

Ó, Mária, küldd el fényedet, hogy megvilágosítsa szellemem sötétségét, amelynek keserű éjszakája szinte eltemet. A te szent szerelmed tüzes sugarai hatoljanak be az én langyos szívembe és gyújtsák erényre, buzgóságra és tüzes szeretetre. Ne engedd, ó, Istenanya, hogy az én lelkem meghaljon a sötétségben. A bűneimmel kiérdemeltem minden haragot és fenyítéket, de a te jószágod – érdemeid által – járjon közben Jézusnál, és tartsa távol tőlem a megérdemelt csapásokat és szerezze meg a meg nem érdemelt kegyelmeket.

III. Elmélkedés

Nézd, lelkem, miként jönnek királynőjük köszöntésére a Paradicsom összes szentjei kezdve Ádámól és Évától, Noé, Ábrahám és Jákob pátriárkákon át a prófétáig és a szent szüzekig. *„Látták őt a leányok és a legboldogabbnak hirdették, a királynék és többi menyasszonyok dicsérték őt.”* (Én 6,9) Jönnek tehát a vértanúk és a hitvallók, Mária rokonai, Erzsébet, Zakariás és a Keresztelő, szeretett szülei, Joachim és Anna, és az ő tisztaságos jegyese, József. És ki tudja elmondani, mindezek ujjongással és vigasztalással teli szavait? Egyesülj hát te is, én lelkem, a szentek kórusával, és velük együtt kiáltsd: *„Mennyországnak Királynéja, angyaloknak szent asszonya, áldott gyökér, Szűz Mária, Üdvözlégy Krisztus szent anyja. Teáltalad e világra új világosság virrada, örülj dicsőség virága, kinél szebb nem jött világra. Áldott légy, drágalátos Szűz, Isten véled szép virág Szűz, mennyben szent Fiad mellett ülsz, és tudjuk, rajtunk is könyörülsz.”*

Ha emberi elme föl nem foghatja a mérhetetlen dicsőséget, amelyet Isten azoknak készített, akik szeretik Őt, ki foghatja föl – mondja Szent Bernát –, milyen dicsőséget készített szerelmes Anyjának, aki a földön jobban szerette Őt, mint minden ember és minden angyal együttvéve?

Máriának kedves, hogy szemléljük az ő dicsőségét, de az is, ha ebben az utolsó titokban az összes szentekét mint az ő alattvalóinak dicsőségét is; ettől Mária tisztelete csak növekszik, és szemlélése mindannak megtételére késztet, amit a szentek tettek e dicsőség elnyeréséért. Fontold meg tehát, lelkem, miként hív az égből Mária, hogy e misztériumban az övével együtt a szentek dicsőségét is szemléld – hiszen az számodra is készül –, hogy legyen erőd elindulni és állhatatosan végigjárni az erények

útját; így a boldog mennyországban ez a nagyságos anya mindig maga mellett fog látni.

Vess tehát egy pillantást a Paradicsomra, hogy serkentőd és erősséged legyen a sok-sok szent látása, akik gyengék voltak, mint te, kísértéseket szenvedtek, mint te, de az Úr kegyelmével és Mária közbenjárására elérkeztek a boldog örökkévalóságba.

Ha nincsenek benned erények, kérd őket Máriától dicsőséges győzelmének e napján: mindenekelőtt azt kérd, hogy állhatatos légy szerelmében, ami a dicsőségre rendeltség biztos záloga. Emlékezz rá, mit mondott Szent Alfonz: *„Aki állhatatos Mária tiszteletében, különösen a rózsafüzérben, megkapja a végső állhatatosságot.”* Mert, miként Szent Ágoston tanítja: *„a végső állhatatosság nem erény, amit megszerzünk, hanem ajándék, ami a kitartó imádság jutalmaként adatik.”* És van-e hathatósabb imádság, mint Máriáé, amikor értünk Fiához fordul?

Ó, nagyságos és dicsőséges Úrnő, trónusod lábához borulva hódol előtted a lelkem a könnyek e völgyéből. Most, amikor már az ég és a föld királynője vagy, ne feledkezz meg rólam, szegény szolgálóról. Minél közelebb vagy a kegyelmek forrásához, annál többet tudsz nekünk nyújtani belőle. Az égből jobban látod nyomorúságaimat, ezért meg tudsz szánni engem. Add, hogy hűséges szolgád legyek a földön, és így a Paradicsomba jussak áldani téged; és még ma, amikor a mindenség királynőjeként szemléllek, a szolgálatodra szenteljem magamat. Nagy boldogságodban vigasztalj engem is azzal, hogy fiaddá fogadsz. Légy tehát anyám, és mert az vagy, üdvözíts engem. E neked szentelt szombatok utolsóján add nekem szerelmedet és a maradandó áhítatot szent rózsafüzéred iránt. És nyerd el nekem a végső állhatatosságot.

Most veletek együtt örvendezek, boldog szellemek és minden szentek a Paradicsomban, annak az elmondhatatlan dicsőségnek

és boldogságnak, amelynek ti Istenben és Istennel örvendetek. Én is ugyanarra a boldog dicsőségre vagyok szánva, de oda nem érhetek a ti segítségetek nélkül. Tehát ti mind, angyalok, pátriárkák, próféták, apostolok, vértanúk, hitvallók, szüzek, remeték és minden szentek, kérjétek a ti királynőtet, hogy közbenjárására méltó legyek bebocsátást nyerni, és veletek együtt szemlélhessem az én Istenemet, dicsőítsem és áldjam Őt Máriával együtt, örökkön-örökké. Amen

3. Ennek a titoknak az *erénye* az **állhatatosság Mária tiszteletében.** (pap)

Gyakorlása

Borulj le ma Mária egy képe előtt és mondd el neki, hogy egész életedben hűséges akarsz maradni hozzá, ajánld föl neki a gondolataidat, érzéseidet, tetteidet, önmagadat; ígérd meg, hogy soha nem mulasztod el naponta legalább egy öttizedes rózsafüzér elmondását. Kérd a mindhalálig tartó állhatatosságot az ő szerelmében és tiszteletében. Légy boldog, ha képes vagy naponta a tizenöt tizedet (örvendetes, fájdalmas és dicsőséges tizedeket) elimádkozni: a minden nap imádkozott rózsafüzérhez Mária a végső állhatatosság ígéretét kötötte. Hívj mindenkit Mária tiszteletére, ajándékozz nekik rózsafüzért, és tanácsolj a Tizenöt szombat gyakorlását. Ha azt akarod, hogy a szentséges Szűz ott legyen a halálodnál, bízz az ő jóságában mindig, és anyádként szeresd őt.

Röpima (pap)

Ó, Mária, angyalok és szentek Királynője, légy az én szívem királynője is!

Szentmise előtti imádság (pap)

Ó, Jézusom, ki mérheti meg az én hálátlanságomat? Hányszor elhagytalak téged! És bár én elhagytalak és futottam előled, te

megtartottál szerelmed édes láncával, magadra öltve nyomorúságaimat, és elrejtőztél a kenyérben, hogy táplálj, és mindenek végén szentséges Anyád és Önmagad dicsőségében részesíts engem.

Végtelen jóság! Nem tudnék annyi bűnt elkövetni, amit te föl ne tudnál oldozni; és az én hálátlanságom nem oltja ki a te megbocsátó akaratodat. Lábadozok borulok mindazokkal a szentekkel együtt, akik a földön bűnösök voltak, mint én, és bocsánatot kérek tőled; újra meg újra elmondom neked, hogy szeretni akarlak, szeretlek téged és ma meg akarom változtatni az életemet. „*Isten, te vagy az én Istenem, utánad szomjazik a lelkem.*” (Zsolt 62,2) De ugyanígy, utánad szomjazik a testem is! Elhagyatott, úttalan és víztelen földön állok előtted; mert a te irgalmasságod jobb, mint az élet; és a te nevedben emelem föl karjaimat; szárnyaid árnyékában ujjongok: utánad sóvárog a lelkem, mint a szomjas ember vágyódik élővíz forrására, úgy vágyódik a lelkem utánad, Istenem. Mutasd meg ma a te hatalmadat, ó, Uram, és jöjj, üdvözíts engem. Kész az én szívem, hogy fogadjon téged, ó, Istenem, kész az én szívem. Jöjj hát és többé ne késlekedj!

Ó, Mária, áldott az asszonyok között, futunk illatod után, mert általad részesültünk az élet gyümölcséből. Íme, én közeledem, és te, Mária, magad adod majd nekem eledelül a béke és a szeretet szent ostyáját, a szentséges Szívet, amely irántam végtelen szeretettel dobog.

Dicsérjenek téged, ó, Királynő, minden népek. Örvendjenek és ujjongjanak a nemzetek, mert hatalmad van az emberek és az alvilág fölött, és a te kezed bőséges irgalmat áraszt Éva nyomorult gyermekeire. Íme, az én lelkem, amely rabszolgaként borul trónusod elé, többé már nem nyugszik mindaddig, amíg be nem telik a te szerelmeddel és a te isteni Fiad iránti szerelemmel. Add

tehát nekem most ezt a szerelmet, hogy kevésbé legyek méltatlan Jézusod fogadására.

És ti, mennyei seregek, akik boldogok vagytok ily kiváló úrnő látásától, minden angyali hierarchiák, és különösen te, az angyalok fejedelme és Isten népének segítője, Szent Mihály, és te, Isten erőssége, Szent Gábor, és Isten gyógyítója, Szent Ráfáel, és ti mind, Istent imádó és dicsérő angyalok, Isten áldását közvetítő angyalok, választott szellemek, akik szüntelenül Isten trónjánál álltok és Mária diadalát és megkoronázását ünneplitek, vegyétek körül e percben a szerelemnek azt a diadalát, amellyel a mindenható Isten leszáll legnyomorultabb teremtményéhez.

Őrangyalom, Szent József, védőszentem, kinek nevét viselem, és ti mind, szószóló szentjeim, jöjjetek és álljatok mellettem, amikor ezen az utolsó szombaton az Eucharisztiaához járulok, hogy megpecsételje bennem mindazt a kegyelmet, amit Jézustól és Máriától várok. Esdjétek ki náluk, hogy szombati napon haljak meg, hogy ti mind ott legyetek haláltusámnál, és ti mutassatok be dicsőséges királynőtök trónusának lábánál, hogy veletek együtt dicsérjem őt mindörökké. Amen

4. Szentmise előtti állandó imádságok (közös – külön füzet 1. oldal)

5. SZENTMISE

6. Szentmise utáni imádság (pap)

Mily gazdag vagyok, hogy magaménak mondhatlak, ó, Istenem! Ó, eget! Ó, föld! Ó, minden teremtmény, velem együtt imádjátok Isteneteket és csodáljátok a szerelem e mérhetetlen tettét: a Végtelen, a Mérhetetlen, a Mindenható az én szívem szegényes hajlékába zárta be magát. Nem kell irigykednem rátok, mert nekem van valamim, ami nektek nincs: nekem van Isten-Emberem, nektek pedig nincs Isten-Angyalotok. Imádjátok tehát

általam azt, aki az emberek barátja és társa, nyomorúságainak helyreállítója, aki a ti gyönyörűségetek is, akitől egyedül ered minden jó, amitek csak van.

Ó, isteni Szerolem! Végy egészen birtokodba, azután tégy velem, amit akarsz; meríts el bármely szenvedés tengerébe, és ostorozz bármely gyötrellemmel, mert veled és benned nem veszhettek el. Halld meg gyöngé hangomat, ó, isteni Szerolem; és mivel te kívánod, hogy kérjem azt, amire vágyik a lelkem, íme: alakíts engem úgy önmagaddá, hogy egészen elvesszek benned, és csak benned találjak magamra.

Ó, isteni Jeruzsálem, énekelj Máriának új éneket; egész föld, énekelj a te Úrnódnak. Énekeljete Máriának, ó, egek, és áldjátok az ő szent nevét, amely dicsőséges; hirdessétek minden nap az üdvösséget, amely rajta keresztül jön az emberi nem számára. Hirdessétek Mária dicsőségét a nemzetek között és az ő csodatetteit a népek körében, mert dicsőség és ragyogás van körülötte, szentség és nagyság az ő trónusa.

Jöjjetek Máriához, nemzetek családjai, ajánljátok föl neki a szíveteket, érzéseiteket, egész életeteket. Örvendjete egek és ujjongjon a föld, induljon meg a tenger és mindaz, ami betölti. Tapsoljanak a mezők és ujjongjanak az erdők fáai, mert Mária, a názáreti szűz, Ádám leánya, fölmagasztaltatott az angyali kórusok fölé, fölvetetett a mennyei nászágyra, ahol a királyok Királya ül csillagokkal ékes trónuson.

És ti, az Úr angyalai, áldjátok helyettem Királynőtet. Ó, egek, áldjátok őt, aki a ti kaputok. Nap és Hold, és ti égi csillagok, áldjátok őt, aki választottabb, mint a Nap, szebb, mint a Hold, aki a tenger csillaga, a hajnalcsillag. Hegyek és dombok, áldjátok úrnőtet, akinek Sionban van a lakóhelye, és Jeruzsálemben uralma székhelye, magasra nőtt, mint Libanon cédrusa, és mint a ciprusok a Sion hegyén. (vö. Sir 24,10-12) Zápor és harmat, tűz

és hőség, jég és hó, világosság és sötétség, tengerek és folyók, áldjátok a világ Úrnőjét, aki kiterjeszti oltalmazó ágait, mint a vizek mellé ültetett platán, és kinyújtja hatalmának ágait, mint Kádes pálmája. Ti füvek, gyümölcstermő fák, és mind, ó, cédrusok és virágok, áldjátok Királynőtök szépségét és kedvességét, aki Jerikó titkos értelmű rózsája, a mezők szép olajfája, aki a balzsam és a válogatott mirha illata.

És ti, igazak lelkei, papok és a föld királyai, ifjak és szüzek, áldjátok Mária szent nevét, mert hatalmas, és dicsősége kiárad az égre és a földre. Ujjongjatok, ó, szentek, a dicsőségben, és örvendjete lakóhelyeteken! (vö. Zsolt 149,5) Ó, Istennek szentjei, méltassatok minket arra, hogy közbenjártok üdvösségünkért. Dicsérjétek helyettem Máriát cimbalmokkal és citerák szavával: kötözzétek e lelket rabszolgaként az ő trónusához, hogy növelje dicsőségét ez a lélek is, akit – pokolraméltót – ő ragadott ki a sátán kezéből.

Ó, Mária, e völgy mélyéből, ahol számkivetésben sóhajtozik a lelkem, fölemelem a szememet hozzád, aki az égben lakozol. Íme, miként a szolgáló szeme úrnőjének kezére, úgy tekint rád a szemem, ó, Királynőm, ó, Úrnőm és Anyám, míg csak meg nem könnyörül szajtam. (vö. Zsolt 123,2)

Édességes Anya, szeretetreméltó Anya, ma van a te rózsafüzéred tizenöt titkának szentelt szombatok közül az utolsó. Mily sokan kérnek téged a te oltárodnál: az egyik gyógyulást valami betegségből, a másik segítséget egy szükségben, a harmadik bő termést, a negyedik győzelmet egy perben. Én pedig a te szíved számára legkedvesebb kegyelmeket kérem e tisztelőidhez társulva. Édességes Anyám, nyerd el számomra, hogy alázatos legyek, elszakadjak a földtől, tanulékony legyek az isteni akarat iránt; esdd ki számomra Isten szent szerelmét, a jó halált, a Paradicsomot.

Úrnőm, alakíts át engem, a bűnöst szentté: tedd meg ezt a csodát, ami neked nagyobb dicsőség lesz, mintha ezer vakot látóvá tennél, vagy ezer halottat föltámasztanál. Oly hatalmas vagy Istennél: elég csak annyit mondanod, hogy az Ő anyja vagy, az Ő kegyelmével teljes. Megtagadhat-e tőled valamit?

Szépséges Királynő, nem azt kérem, hogy a földön láthassalak, hanem a Paradicsomba akarok jutni, hogy ott lássalak; ezt nyerd el számomra!

Íme, leborulok előtted, elismerlek úrnőmnnek és anyámnak, ezért neked szentelem hátralévő napjaimat mind, a lelkemet és testemet, érzéseimet, szívem dobbanását, vágyaimat, kínjaimat, a szorongatásokat és rám váró teendőket. Te azonban győzd le ezt a neked szentelt lelket, és oltalmazd, véd meg ellenségei támadásaitól, takard be köpenyeddal, adj neki jó halált és boldog örökkévalóságot.

Ezt remélem, és így legyen. Amen

7. Szentmise utáni állandó imádságok (közös – külön füzet 2. oldal)

8. Ének (Salve Regina – Hozsanna 322)